La publicació del "Tretzè Informe Anual sobre Control d'Exportacions de tecnologia i equips militars", que recull les dades de l'any 2010, planteja moltes preguntes sobre la fiabilitat de les dades aportades i el compromís de la UE per fer eficaç el control d'exportació d'armes.

Aquest important informe (470 pàgines de taules i dades) va ser publicat l'últim dia hàbil de l'any (divendres 30 de desembre de 2011), sense notificació ni a la pàgina web del Consell de la Unió Europea (que s'encarrega de la seva publicació), ni en la del Parlament Europeu. Això certament suggereix que l'informe és considerat com una mera necessitat burocràtica, en lloc d'un document digne d'un important debat públic per part dels governs dels estats membres o les institucions de la UE.

A més, vuit països (gairebé un terç dels estats membres, entre ells dos dels principals exportadors d'armes del món, Alemanya i Regne Unit) no han proporcionat dades completes sobre els lliuraments, el que fa pràcticament impossible la realització d'una anàlisi precisa de les exportacions d'armes reals dels països de la UE.

Segons l'informe, el valor total de les llicències d'exportació d'armes el 2010 va disminuir un 21% respecte el 2009, any en què es va assolir un rècord de 40.300 milions d'euros. No obstant això, la xifra per a l'any 2010, 31.700 milions d'euros, –similar a la del 2008, de 33.500 milions d'euros– continua sent una de les xifres més altes des de la posada en pràctica de la política comuna de la UE d'exportació de armes el 1998.

El valor de les exportacions d'armes amb llicència per als països occidentals (principalment la UE i els EUA) es va reduir. En canvi, el que resulta preocupant és que les exportacions d'armes als països d'economies emergents i en desenvolupament ("Global South") es va elevar a 15.500 milions d'euros, gairebé la meitat del total. Això no inclou el valor de les exportacions d'armes a règims repressius a l'Orient Mitjà i Àfrica del Nord, que va disminuir en comparació amb els nivells rècord de 2009, encara que persisteixen valors elevats: 8.300 milions d'euros.

En relació a les exportacions espanyoles, com ja va assenyalar el Centre Delàs en el seu Informe: El controvertit comerç d'armes espanyol, un negoci secret 2001-2010, la deficient transparència informativa que envolta tot el procés d'autorització de les exportacions impedeix l'exercici d'un veritable control sobre la política d'exportació de material de defensa del Govern espanyol. En aquest sentit, caldria que el govern fes públiques les raons que van portar el 2010 a autoritzar exportacions a un total de 15 països en situació de conflicte armat: Algèria, Colòmbia, Etiòpia, Filipines, Índia, Iraq, Iran, Israel, Nigèria, Pakistan, República Centreafricana, Rússia, Tailàndia, Turquia i el Txad.

D'acord amb l'article 15 de la Posició Comuna de la UE sobre l'exportació de tecnologia i equips militars, el 2012 s'ha de fer una revisió de la política d'exportació d'armes. Aquesta revisió només pot tenir sentit si es basa en

Phoca PDF

informació coherent i completa, i en un debat públic.

Com ONG europees que treballem el control del comerç d'armes, la pau i els drets humans, fem una crida als membres del Parlament Europeu per exigir un debat sobre el "Tretzè Informe Anual sobre Control d'Exportacions de tecnologia i equips militars", que inclogui una anàlisi exhaustiva de les seves deficiències.

Signat per:
Rete Italiana per il Disarmo (Italia)
Campagne tegen Wapenhandel (Holanda)
Quaker Council for European Affairs (Bruselas)
Observatoire des armements (Francia)
Vredesactie (Bélgica)
Campaign Against Arms Trade (Reino Unido)
Centre d’Estudis per la Pau J.M. Delàs de Justícia i Pau (Catalunya, España)
Swedish Peace and Arbitration Society (Suecia)
Foundation for arms conversion and peace research Bremen (Alemania)

Phoca PDF